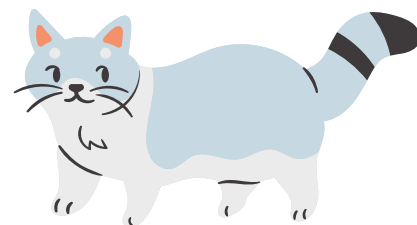

Kotka Celina

czas trwania: 8 minut 38 sekund **czyta:** Małgorzata Woźna

tekst oraz opracowanie karty: Piotr Prósiniowski i Małgorzata Woźna

korekta: Małgorzata Woźna **sugerowany wiek odbiorców:** 6+

Kotka Celina mieszka w swoim starym młynie. Zna jego każdy kąt, każdą tajemnicę oraz każdą skrzypiącą deskę. Jednak pewnego dnia przychodzą ludzie i zaczynają rozglądać się po jej domu, mierzyć go, dyskutować... Wszystko to zwiastuje nadchodzącą zmianę....

słowa kluczowe:

zmiana strach
niepokój
reagowanie na trudne
situacje

Po zakończeniu słuchowiska rozpocznij od pytań ogólnych, wprowadzających - np.:

Kim jest Celina? Gdzie mieszka Celina? Czy ktoś jeszcze mieszka w tym samym miejscu co ona?

Ogólne pytania dotyczące bajki, streszczenie jej swoimi słowami pozwoli dziecku poukładać sobie w myślach wydarzenia, o których przed chwilą słuchało.

Następnie porozmawiajcie o wydarzeniach, które miały miejsce w historii oraz o tym, że **każdy się czegoś boi** oraz, że na różnych etapach życia pojawiają się **zmiany**, które mogą wywoływać w ludziach różne emocje - tak np. i ekscytację, jak i wspomniany strach. Rozmawiając zadaj pytania:

- Skąd się bierze strach?
- Po czym można poznać, że się boimy?
- Dlaczego strach jest potrzebny? W czym może mi pomóc?
- Dlaczego boimy się zmiany?
- Jaka zmiana w ostatnim czasie wywołała w Tobie różne emocje? Jak Ci z nimi było?

AKTYWNOŚĆ 1:

Zamknijcie oczy. Niech każde z Was wyobrazi sobie, jak wygląda jego strach. Każde z Was po kolei niech opowie o swoim strachu. Pomóż dziecku pytaniami: Jaką Twój strach ma postać? Kolor? Czy ma oczy, uszy? Czy ma nogi, ręce? Czy ten strach potrafi mówić? Jeśli tak – co mówi? Jak się strach zachowuje? Czy jest cały czas przy Tobie? A co robi/gdzie jest, jak go przy Tobie nie ma? Po rozmowie niech każde z Was narysuje swój strach. Porozmawiajcie o tym, co każde z Was robi, żeby sobie z nim poradzić? W trudnych chwilach ta wizualizacja pomoże poradzić sobie ze strachem.

AKTYWNOŚĆ 2:

Weźcie duże kartki – może to być arkusz szarego papieru, duży bristol lub, jeśli nie macie takich w domu, sklejcie ze sobą kilka kartek, by stworzyć duży arkusz, na którym zmieści się dziecko. Niech dziecko położy się na kartce, a Ty odrysuj jego kontury. Możecie dorysować poszczególne elementy ciała (np. twarzy), ubrania itp. A następnie niech dziecko narysuje, w których miejscach jego ciała mieszka strach. Dzięki temu dziecko nauczy się rozpoznawać sygnały, które daje ciało, gdy zaczyna się bać. Porozmawiajcie o tym.

